

بقلم : آقای عبدالوهاب الحسینی قائم مقامی

بقیه از شماره قبل

هطالبی که باید در شرح احوال و دیوان قائم مقام اضافه شود

ص ۳۲ س ۱۶ باید در ضمن شرح احوال مرحوم میرزا ابوالقاسم قایم مقام اضافه شود .

مستر بن زامین اولین وزیر مختار دولت آمریک در ایران که در سنه ۱۸۸۳ عیسوی مطابق سنه ۱۳۰۱ هجری قمری در طهران مقیم و در باغ نگارستان منزل داشته کتابی در سفرنامه خود موسوم با ایران و ایرانی نوشته و بمناسبت مکان مذکور در آن کتاب صفحه ۷۷ آن کتاب راجع به مرحوم قایم مقام چنین نوشته است که ترجمه آن از اینقدر است .

در همین مکان بود که قایم مقام بزرگ صدراعظم محمد شاه بحاده ناگهانی که سرنوشت او بود گرفتار شد .

محمد شاه که سوم پادشاه است از سلسله قاجاریه مثل سایر پادشاهان مشرق زمین چندان بیرحم بود ولی در حفظ سلطنت خود دارای سوء ظن فوق العاده بود . قایم مقام نه فقط یک نفر شاعر معروفی بود بلکه یکی از رجال سیاسی عالم بود و در زمان صدارت و زمامداری خود مقام عالی را در سیاست احراز کرد که مافق نداشت .

این ترقی و معرفیت سیاسی قایم مقام اسباب حسد شاه نسبت باو گردید اگرچه محملی برای حسد و ترس شاه نمیتوان فرض نمود . یک روز بعد از ظهر که روز خوبی بود این وزیر در باغ نگارستان نشسته و آهسته آهسته مشغول خوردن چای بود فراش غصب حکم شاه را باو ابلاغ کرد که بیش از پنج دقیقه دیگر زنده نخواهد بود .

این مرد بزرگ با کمال خونسردی این حکم و خبر را تلقی کرده و ابدآ این

خبر موحش در روی اثری نشسته بود این خود را نوشت که در تمام ایران بطور مثال معروف است.

روزگار است آنکه گه عزت دهد گه خوار دارد

چرخ بازیگر از این بازیچه‌ها بسیار دارد

خلاصه بعد از پنج دقیقه دریکی از اطاقهای اینجا (یعنی نگارستان) در صورتی که تشکی بردهان او انداخته اورا خفه کردند.

ولی از قرار اظهار شخصی که از آن زمان تا این تاریخ زنده بود قایم مقام را باطناب خفه کردند.

و نیز درص ۳۲ در دنباله این باید نوشه شود.

ژنرال ساکس انگلیسی که تقریباً از سن ۱۸۹۱ مطابق سنه ۱۳۱ هجری قمری الی سن ۱۹۲۱ مطابق سنه ۱۳۴۰ در کرمان و خراسان و فارس ژنرال قونسول بود تاریخی راجع بایران در دو جلد نوشته و در آن کتاب جلد دوم فصل ۷۷ ص ۳۲۸ این از شرح احوال محمد شاه راجع به مرحوم قایم مقام چنین نوشته که ترجمه آن از اینقدر است:

محمد شاه با صدراعظمش قایم مقام از تبریز بطران آمد و لی بعد از چندی بواسطه نفوذ فوق العاده قایم مقام در مملکت و مداخله ندادن شاهرا در امور مملکتی محمد شاه اورا از بین برداشته و حاجی میرزا آقا سی معلم خود را که مرد ساده بود بجای قایم مقام صدراعظم نمود.

و درص ۴ س ۷ باید اضافه شود.

تفصیل این قصه را آن مرحوم در جلایر نامه ص ۲۳۰ ذکر کرده است چنانکه فرماید:

چودرمیدان صلح روس زد پای	ولیعهد سخن سنج نکو رای
قرار صلح نوع خوب چیده	صلاح دولتی در صلح دیده
بمیدان خرد پیمود راهی	ز هر سو یک امین خیرخواهی

بیدیده سرد و گرم چرخ دوار
بکی از ملت عیسی بدين بود
جو روزوش بمعنی بوده توأم

جهاندیده هنرور آگه از کار
یکی از نسل خیر المرسلین بود
مقابل حق و باطل گشت با هم
ص ۴۱ س ۱۰ باید اضافه شود.

تفصیل این قضیه یعنی قتل کری باید در ایران را آنمرحوم در جلایرنامه در
ص ۲۳۱ منظوم داشته است.

ص ۴۲ س ۷ نیز باید اضافه شود.

و نیز تفصیل این مطلب یعنی فرستادن خسر و میرزا را بر وسیه آنمرحوم در
جلایرنامه ص ۲۱۴ و ص ۲۳۴ منظوم فرموده است.

ص ۴۳ س ۱۱ باید اضافه شود

و قصیده که مطلع ش ذیلا درج میشود در این موقع فرموده است.
موت و حیاتی که خیر خلق زمین است

زندگی آصف است و مرگ امین است

ص ۵۸ س ۲۱ نیز باید اضافه شود

بارن فدور گرف روس که سابقاً هم اسمی ازاو در این کتاب برده شده است
و در سال ۱۸۳۴ و ۱۸۳۵ عیسوی مطابق سنین ۱۲۵۰ - ۱۲۵۱ هجری قمری که
ماموریتی از طرف دولت روس در طهران داشته کتابی بنام خاطرات ایران پس از
مراجعةت بر وسیه نوشه و در سال ۱۸۳۸ مطابق سنی ۱۲۵۴ هجری در پطرز پور غ
طبع رسانیده است.

نظر باینکه قتل هر حوم قایم مقام در سنی ۱۲۵۱ هجری مطابق سنی ۱۸۳۵
عیسوی اتفاق افتاده و مشارالیه در آن تاریخ در طهران بوده قضیه قتل آنمرحوم را
چنین مینویسد :

شرح مذکور در مجله اطلاعات هفتگی سال ششم ۳۷۳ دوازدهم مهر سنی ۱۳۲۵
شمسی درج شده که عیناً نقل میشود.

تفصیل قتل مرحوم قایم مقام از کتاب خاطرات ایران تألیف بارن کرف روسی یکروز صبح شاه عقب قایم مقام فرستاد وی بر حسب عادت در رفتن تأثی داشت شاه دوباره کس را فرستاد پیغام داد که فوراً حاضر شود قایم مقام از این سختگیری شاه تعجب کرده سوار اسب شده عازم قصر شد همینکه خواست بطرف اندرون برود قراولی جلویش را گرفت قائم مقام را گوئی صاققه زد قراول گفت شاه فرموده همینجا منتظر باش قایم مقام حرف قراول را باور نکرده ولی ناچار حرکت سرنیزه را باور کرد.

چندی بعد شاه بیرون آمد (نویسنده مجله نوشته بود)

(در اینجا نویسنده روس بشرح گفتگوی شاه و قایم مقام پرداخته و مطالبی ذکر میکند که چون خارج از موضوع است از نقل آن خودداری شد)

قایم مقام بیهوده سعی میکرد بادلالی طفره آمیز خود را تبرئه کند و بیهوده بریش خود قسم میخورد و هزاران مرتبه لا اله الا الله میگفت ولی شاه در عزم خود راسخ بود.

بالاخره شاه گفت اراده مارا بتوابلغ خواهد کرد.

با شاده شاه فراشان و سربازان قایم مقام را بزنдан کشیده و در یکی از زیر زمین های قصر سلطنتی انداختند و پسر اورانیز که وزیر بود توفیق کردند.

شش روز قایم مقام در زندان بسربرد میگویند در تمام این مدت کاملاً آرام بود و شکایتی از سر نوش خود نداشت و تصور میکرد که غصب شاه بطرف شده و اورا دوباره شاید با حشمت بیشتری بر ترق و فتق امور یعنی زمامداری خواهد پرداخت ولی در این حس پیش یینی اشتباه کرده بود.

روز هفتم فرستاده شاه بزندان آمده و فرمانی ارائه داد داfer براینکه کید و مکروی نسبت بشخص شاه کاملاً مکشف شده و ب مجرم تمام جنایاتیکه هر تکب شده شاه امر فرموده بوسیله خفه کردن بزنند گانیش خاتمه دهند.

اجرای اعدام بر عهده کسانیکه فرستاده شاه همراه داشت و اگذار شده بود.

قایم مقام مات و مبهوت اول گمان کرد که میخواهند او را بترسانند ولی بزودی یقین کرد که شوخی در کار نیست لذا لرزه برانداش افتاد و رنگش سفید شد فریادی ازیأس کشید و گفت نه توجرم نداری مرا خفه کنی میرغضب در کمال آرامی جواب داد چگونه جرم ندارم اکنون خواهی دید ولی بدانکه مثل دیگران نیستم تو یک مردی هستی که من نیکیهاست را بخاطر دارم شکر خدای را که درسایه تو سود فراوان بردم و بفرمان توجوب بکف پای بندگان خدا زده و املاک آنها را ضبط خزانه کردم چگونه سگی باشم که مرا حم ترا ازیاد ببرم ترس بدل راه مده با طناب کشیف ترا نجس نمیکنم اذلحااظ احترام نسبت بقلب نیک و مقام تو ماسعی میکنیم تالانشاء الله اگر خداوند بخواهد بادست ترا خفه کنیم.

آهای فراشها سه نفر فراش وارد اطاق شدند قایم مقام مثل مجسمه بیحر کت ایستاد و از مرگ هراسان بود خواست چیزی بگوید ولی همین حین دونفر از فراشها بوی حملهور گشته و محکم گلویش را گرفته و بنای فشاردادن را گذاشتند مقاومتی که از روی یأس قایم مقام میکرد بس هولناک بود با دندان خود دژخیمان را میگرفت لباس آنها را پاره میکرد صورتشان را با انخن‌های خود خراش میداد.

این کشمکش نفرت انگیز قریب یکربع ساعت طول کشید ولی کم کم قوای محکوم رو بضعف گذاشت وزانویش سست شده و با تمام سنگینی بدن خود در حالیکه دیگر نفس نداشت نقش کف سنگفرش زندان شد.

فراشها بتصور اینکه کار تمام شده از اطاق خارج شدند و رئیس آنها گزارش اجرای حکم را تقدیم شاه نمود.

چندی بعد که فراشها برای برداشتن جنازه مراجعت کردند با یک منظره غیر منتظره و باور نکردنی مواجه شدند که ایشان را سخت متغیر و هراسان ساخت قایم مقام در اطاق قدم میزد.

به محض اینکه چشمش بدژخیمان افتاد دیوانه وار باولین کسیکه دم در ظاهر شد حمله کرد یک قوه باور نکردنی در اعضای بدن پیرا نمایان شده بود با یک ضرب

مرد را بر زمین زد سه نفر دژخیم به بیچوچه نمیتوانستند کاری بکنند رفای خود را بکمک طلبیدند تا اینکه هشت نفر فراش بزحمت او را بر زمین زندند و بعد تلی از تشك و بالش بر رویش ریختند آنگاه بر روی آنها نشسته شروع بکشیدن غلیان نمودند.

فراش‌ها دو ساعت تمام بر روی این تخت هولناک کیف میکردن و صحبت‌های شیرین مینمودند در همین حال باز میترسیدند که همادا قایم مقام زنده شود. صحنه بود از عالم انسانیت که لایق زیر زمینهای شرقی میباشد و من آنرا حقیقت محض قلمداد نمیکنم ولی در طهران اینطور تعریف می‌کردند و همین کافی است.

نگارندگویید چنانکه ذکر شد شرح فوق از مجله اطلاعات هفتگی در موضوع قتل مرحوم قایم مقام که از کتاب خاطرات بارن گرف نقل کرده نوشته شد و پیداست که دهنده خبر از معاندین آنمرحوم بوده و نویسنده روس هم آنرا با تردید تلقی کرده است و بر این ذمه خود را از نقل آن حاصل نموده است ولی باز ایرادات ذیل بر آن وارد است.

۱- تمام مورخین نوشته‌اند که نگذاشتند مرحوم قایم مقام شاهرا ملاقات نموده

یا عرضه بنویسد:

۲- در صورتیکه مرتبه اول نوشته در کف سنگ فرش زندان قایم مقام بر زمین

افتاد پس در مرتبه دوم تشك و بالش در زندان کجا بود که بر روی اوریختند؟

۳- در موضوع زنده شدن مرحوم قایم مقام خیلی بعید بنظر می‌رسد؟

ص ۶۴ س ۴ باید اضافه شود.

به جای قطعه - قصیده

باشد در گوشه هجنت مقام تا شدم دور از در قایم مقام

ص ۶۶ س ۱۸ باید اضافه شود از گفته ملام محمد علی ادیب تبریزی

افدیک یا قائم مقام لولاك نظم الملکة
کما و کیفماً ما استوی طولاً و عرضًا الحنی
یا حبذا لیث الاجم عباس شاه المحتشم
طودله صدق القدم عند الكرب و العنا

ص ۷۱ س ۲ باید اضافه شود.

مرحوم قایم مقام در مراسله که بفضل خان گروس نوشته و در منشأ آن مرحوم
ص ۱۶۲ بطبع رسیده چنین مینویسد:

که یا کربلائی محمد تقی ابن کربلائی محمد قربان که بالفعل در مسکو و پطرز
پوزخ از جمله کرسی نشینان است و کوی سبقت از همزة است فهم میر باید و پای تفوق
بر فرق لام ابتداء میگذارد و فرقدین دین را شمع نعلین خود نمیشماد.

ژنرال ساکس انگلیسی در تاریخ ایران خود جلد دوم فصل ۷۸ ص ۳۲۹ در
شرح احوال ناصر الدین شاه چنین نوشته که ترجمه آن از اینقرار است:

ناصر الدین شاه در بدوجلوس خود میرزا تقی خان امیر اتابک را که پسر آشیز
مرحوم قایم مقام بود صدراعظم نمود.
ص ۷۲ س ۱۳ باید اضافه شود.

مرحوم ناصر الدین شاه در سفرنامه کربلای خود در سال ۱۲۸۷ - ۱۸۷۰ روز
ورود به مدان مینویسد:

امروز پنجشنبه ۱۷ رجب است در منزل هاندیم حسام الدین السلطنه و شاهزادگان
بحضور آمدن میرزا محمد پسر قایم مقام اذعراق آمده بود بحضور آمد.
ص ۷۹ س ۱۱ باید اضافه شود.

کتاب ذوا ذوء در القاب عرب

ص ۸۰ از س ۶ الی س ۱۳ باید حذف شود زائد است.

ص ۹۰ حاشیه علامت (۴) که نوشته شده معنی این بیت معلوم نیست باید
نوشته شود.

ایز در ترکی جای پارا گوید.

ص ۹۶ س ۲ باید اضافه شود.

ایضاً قصیده که مطلع شن اینست :

معشوقه بنام من و کام دگران است

چون غره شوال که عید رمضان است

ما بقی قصیده بدست های نامده است.

و نیز در نامه مرقوم داشته است (ماه رمضان آمد و مارادم از آنست)

در حاشیه باید توضیح داده شود

قصیده که مطلع شن اینست (امر و ز که با شاه جهان ماه جهان است)

و قصیده که مطلع شن اینست (گرد و جهان کام دل و راحت جانست)

این دو قصیده چون یک وزن و یک قافیه بوده با هم مخلوط شده زیرا مطالب آنها بایکدیگر تفاوت و فرق دارد.

ص ۱۰۹ در حاشیه علامت (۳) که نوشته شده گینیاز یکی از مناصب رویی است باید نوشته شود.

گینیاز در رویی شاهزاده را گویند هتل پرس در فرانسه

ص ۱۳۶ س ۱۷ تصویر و دلیل اینجا ایاتی افتاده باشد زیرا مطالب مندرجہ در اشعار مربوط با شعار بالا نمیباشد.

ص ۱۴۲ س ۱۷ باید تصحیح شود (به جای در معکور که بین بازور بر همن باش) باید نوشته شود (در معکور که هیچجا باقوت رستم باش)

ص ۱۴۳ س ۱۴ باید در حاشیه توضیح شود داده

اشاره به مرگ الکساندر اول امپراطور روس است که در سال ۱۸۲۵ مطابق سنه ۱۲۴۱ هجری در گذشت و برادرش نیکلاس اول امپراطور روس شد که جنگ روس و ایران در زمان او واقع شد.

ص ۱۷۹ س ۴ باید نوشته شود مرحوم قائم مقام فرماید.